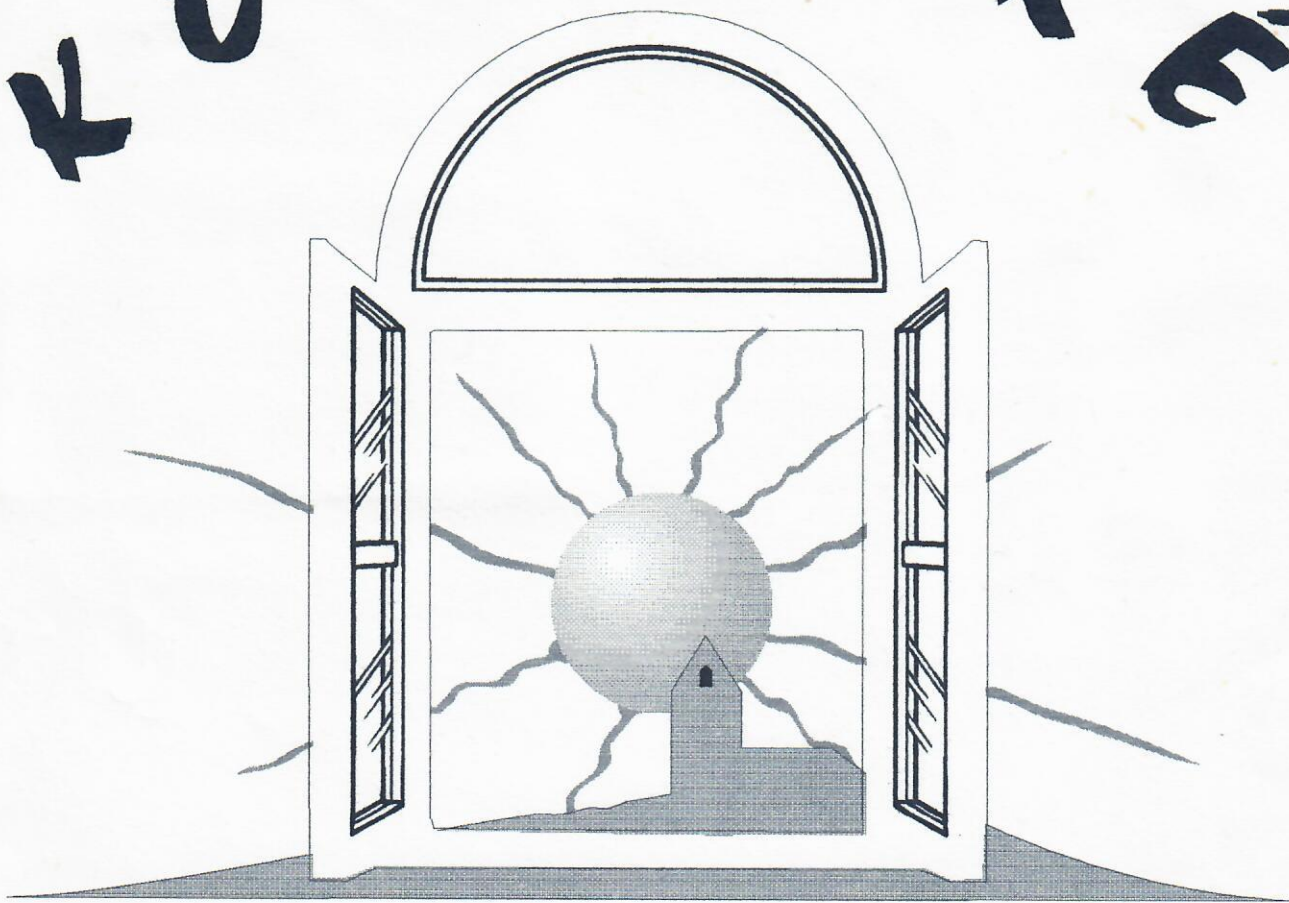

K O B E R S K É

R O Z H L E D Y

Nepřavidelný čtvrtletník

Ročník 4

Číslo 3

Březen 1995

10 Kč

Obsah:

Úvodník 2

Informace z radnice 2

Zrávy ze školy 7

Příspěvky, polemika 8

Společenská rubrika 12

Okénko podnikatelů 13

Kultura 13

Na poslední chvíli 14

Slovo na závěr 16

Písničky z Koberčic 16

ÚVODNÍK

Nové koště...

Zákon a zlé jazyky praví, že čtyři roky jsou na důvěru až až. Ti, co chtějí něco dokázat, naopak tvrdí, že je to krátká doba. Jsou však také takoví, kteří po neradostných zkušenostech toho po roce mají, jak se říká po našem, "po stařečkovo".

Ať tak či onak, zákonu bylo učiněno zadost, a nová, demokraticky zvolená obecní "vláda" se ujala moci. Sedm námořníků nastoupilo na obecní palubu, aby pod staronovým kapitánem a prvním důstojníkem stanovilo kurs. Moře bylo sice špinavé, ale klidné, loď částečně vyspravená se mírně pohupovala a seděla bezpečně na vodě. Kurs nebylo třeba měnit, neboť kormidelníka taky zapomněli vystřídat, a tak nezbylo než dát košťata novým námořnickým "kandradasům" - plavčákům.

Nové námořnické oblečky prosvětily palubu a s vervou se pustily do práce. Hned objevily kulturní zatuchlinu, kterou by bylo dobré řádně provětrat, tu vyčinily kotelníkoví, že víc smradí než topí, jinde zase srazily plat stewardovi za zříceniny ubytovacích kapacit a nepořádek, plný potkanů, který uráží estetický cit slušných cestujících a působí šok dámám. Co čert nechtěl, objevily i "černochoy" - černé pasažéry, kteří nejenomže neplatili, ale navíc kradli.

Na začátek toho bylo až nad hlavu. Však také sněhobílé uniformy chytly poněkud batikovaný odstín. Špína je špína, na tu pomůže jenom drhnout a drhnout. A "za levný peněz", jak praví reklama na Colon.

Kapitán se dívá do dálky, zda tam neuvidí nějaký světlý bod, leč zatím marně. První důstojník se jal pro jistotu počítat, zda by bylo možno koupit modernější čistící technologii než jsou košťata, ale ne a ne se dopočítat. Jenom kormidelník nepropadá panice. Drží se kormidla, koště nepotřebuje a pluje směrem na maják. Ten bliká hodně daleko, ale čím dál jasněji. To jak příznivý vítr z plavčáků dodal zlenivělé lodi jiskru. Kolem přídě se objevují vlnky rozrážené vody a za kormidlem pěna. I bílí rackové

chechtaví se objevili. Usedají na ráhno a pokřikují "Jen aby vám to vydrželo, hošánci!"

* * *

INFORMACE Z RADNICE

Hospodaření obce v roce 1994

Příjmy:

	tis. Kč
Vodní hospodářství a ŽP	124
Školství	225
Vnitřní správa	35
Místní hospodářství	1
Daň z příjmů ze záv. činnosti	469
Daň z příjmu z podnikání	49
Daň z nemovitostí	444
Správní poplatky	11
Dodatky zrušených daní	6
Příjmy z prodeje obec. majetku	13
Úroky z bankovních účtů	5
Ostatní a nahodilé příjmy	28
Poplatek ze psů	6
Poplatek za užívání veř. prostr.	1
Převody ze sdruž. prostředků	100
Vztahy mezi rozpočty a fondy obcí	173
Celková dotace	379
Účelové prostředky	24
Ostatní prostředky z rozp. OkÚ	510
Převody prostř. mezi obcemi	56
Mimořádný odvod - soc. dávky	3
Celkem	2.544

Výdaje:

Vodní hospodářství a ŽP	337
Školství	425
Kultura	104
Vnitřní správa	1 370
Místní hospodářství	62
Zemědělství - obnova lesa	0

Celkem 2.298

Výsledek hospodaření za rok 1994:

Přebytek ve výši 245.000 Kč

Plnění rozpočtu: - příjmy..... 191,40 %
- výdaje 172,91 %

Nejvýznamnější investiční akce v roce 1994:

- Vodní hospodářství a ŽP:
- projekt kanalizace a ČOV 157 000 Kč
- Respono a.s. - fin. investice 51 000 Kč
- Vnitřní správa:
- rekonstrukce Kampelička 747 000 Kč

* * *

Obnova vesnice

Vysídlování vesnického prostoru není jen problémem Koberčic, ani České republiky, jak by se mohlo zdát, ale problémem evropského charakteru. Jenže v zemích západní Evropy, zejména v Rakousku a Německu, se ho chopili již v 80. letech a dnes mnozí z nás obdivují jejich vesnice jako téměř nedostižný vzor.

Celý "zázrak" spočívá v tom, že v uvedených zemích se tohoto problému chopila vláda svými podpůrnými programy, protože si uvědomila, že osídlení venkovského prostoru má svoji nezastupitelnou roli - a také obyvatelé.

Totéž si uvědomila i vláda naší republiky a na základě dobrých zahraničních vzorů chce Programem obnovy vesnice pomoci upadajícímu nebo stagnujícímu venkovu "nalézt znovu ztracenou tvář, obnovit a rozvíjet bohatý společenský život, nalézt nové pracovní příležitosti, zvýšit úroveň občanského vybavení a technické infrastruktury a v neposlední řadě i udržet a rozvíjet ekologické a estetické hodnoty našeho krásného venkova".

Problém je v tom, že na rozdíl od výše uvedených západních zemí je státní pokladna spíše prázdná než štědře rozdávající. To však neznamená, že se situace nemůže měnit, a byla by škoda pustit Program ze zřetele. Spíše naopak.

Co Program vlastně znamená?

Především je třeba mít na mysli, že Program není nařízení, ale nabídka. Nabídka určité možnosti, jak zastavit úpadek daného místa a oživit je lidmi, jimž je toto místo blízké a pro něž jsou ochotni i něco obětovat. Samozřejmě také za pomoci různých forem dotací.

K Programu je nutno se přihlásit. Avšak dříve než k tomu dojde, je nutné vědět, co je potřebné k záchraně a obnově udělat. A vědět také, že to daná vesnice chce. Jinými slovy, nestačí pouze zájem představitelů obce, ale jde především o zájem obyvatelstva. Vesnice je zpravidla samosprávný celek a záleží hlavně na ní samé, jak chce vypadat a čeho chce dosáhnout. Jistě, někdo musí zájem obce formulovat, vtisknout tomuto obecnímu názoru tvář, ale podněty a podklady musí získat nejen ze stavu vesnice, ale i od jejích stávajících či potenciálních obyvatel, fungujících organizací či sdružení, ochotných se podílet na vytváření zájmu a snaze po jeho uskutečnění.

Co to znamená? Především zamyslet se, jaký je stav vesnice. Ale nejen nad tím, jak vypadá na vnější pohled, ale také nad vztahy mezi lidmi. A pak si položit otázku, co by bylo nutné udělat jako první, druhé, atd., a co pro to jsem ochoten udělat já osobně.

Samozřejmě, že je důležité nenechat si to pro sebe, ale sdělit to voleným zástupcům či pověřenému orgánu nebo iniciativní skupině, aby se tímto podnětem zabývali.

Je třeba, a to je zvlášť důležité, že prvořadá je perspektiva a zájem obecního (tedy pro všechny obyvatele) charakteru, nikoliv pouze úzký osobní zájem. Může totiž, je-li to pro vzhled obce a její budoucí fungování nutné, dojít ke střetu osobního zájmu s obecním. A to není dobré řešit jinak než diskusí a prosazením vůle obyvatel, nejlépe však dohodou. Je-li tato vůle, pak nic nebrání v tom přihlásit se k Programu jako k neustále živé věci s myšlenkami na budoucí generace a nikoliv jenom na sebe.

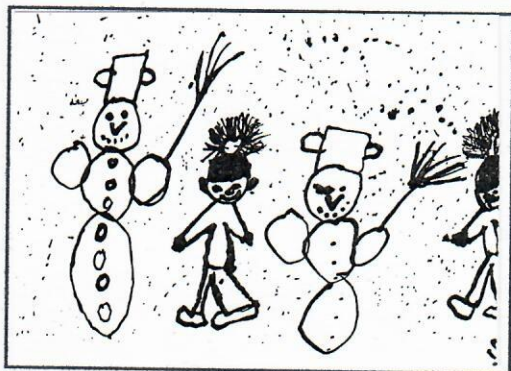
A jak to vypadá v Koberčicích?

Obec Kobeřice se do, tehdy ještě nevyhlášeného, Programu přihlásila tím, že se znovu stala samostatnou obcí. Bylo to v roce 1990. Hned v listopadu 1991 se do Programu obnovy vesnice přihlásila a v roce 1992 realizovala za pomoci Obecního úřadu územní plán obce. Mnozí si jistě pamatují jeho projednávání.

Koncepce rozvoje obce má pro nejbližší léta jediný důležitý bod - zastavit pokles trvale žijícího obyvatelstva. To samozřejmě nejde jinak než zlepšováním prostředí a zejména zvyšováním pracovních příležitostí a možností výstavby. Program na to pamatuje. Konečně náves, projekty kanalizace, čističky, zaměření inženýrských sítí, úprava objektů, zlepšování služeb, rozšiřování školních aktivit, projekt elektrifikace a nakonec i plynofikace jsou toho důkazem. Konečně i podnikatelské aktivity se pomalu rozbíhají a dochází i ke sbližování duchovního života. Je snaha odlišit obec i místopisně a jednoznačně pojmenovat její části. Snaha obecního zastupitelstva si získává podporu většiny obyvatel, jak o tom svědčí různé ankety či referenda. Obec jako jedna z prvních získala právo ověřování a obecní úřad je schopen poskytnout občanům řadu služeb.

I když bylo dosaženo mnohé, je to jen malá část potřebného. Program ještě nemá oficiální schválení Ministerstvem životního prostředí. Je třeba dopracovat tzv. místní program, což jsou hlavní záměry, které by chtěla obec realizovat, a to ať už se uskuteční nebo ne. K tomu je potřeba podnětů od vás, občanů. Bez rozdílu názorů či přesvědčení, protože jde o existenci a budoucnost. A budoucnost nezná, co si kdo myslel, ale co udělal.

Jiří Slabotinský

* * *

Některé údaje z územního plánu

Kobeřice leží v jihozápadní části okresu Vyškov na hranici s okresem Hodonín v oblasti Ždánického lesa. Spádově náleží k městu Slavkov.

Katastr obce je ohraničen:

- z jihovýchodní strany kú Dambořice a kú Velké Hostěradky, obojí okres Hodonín
- z jihozápadní strany kú Lovčičky a kú Milešovice
- ze severozápadní strany kú Vážany nad Litavou
- ze severovýchodní strany kú Nížkovice a kú Heršpice

Základní plošné údaje katastru Kobeřice:

Zemědělská půda	663 ha
- orná	581
- zahrady	20
- ovoc. sady	26
- louky	19
- pastviny	11
Lesní půda	901 ha
Rybníky (lokalita Horáček)	7 ha
Ostatní vodní plochy	15 ha
Zastavěné plochy	15 ha
Ostatní plochy	75 ha
C e l k e m	1 676 ha

V kú Kobeřice se nachází orná půda vysoké hospodářské produkce.

Převážnou část katastru představují lesy rovněž nadprůměrné produkce a lesy zvláštního určení, ekologicky významné.

Základní plošné údaje obce:

- původní intravilán (zastavěné území obce)	36,537 ha
- rozšíření o navrženou obytnou a občanskou zástavbu	9,936 ha
- navržený intravilán (rozšířené zast. území obce)	46,473 ha
- stávající plochy pro výrobu (mimo intravilán)	5,449 ha
- navrhované plochy pro výrobu (mimo intravilán)	4,305 ha

Jižně od obce v lesní lokalitě "Horáček" se nachází samostatná rekreační chatová osada s možností koupání.

Obyvatelstvo a pracovní příležitosti

rok sčítání	trvalých obyvatel
1930	991
1950	872
1961	816
1970	756
1980	620
1992	526

Z uvedeného přehledu vyplývá, že v Kobeřicích ubývá trvalých obyvatel. Naopak narůstá počet chalupářů - tj. rekreačního bydlení. Pracovní příležitost v obci poskytovala v době zpracování plánu pouze farma ZD Nížkovice - celkem 26 pracovních míst. Jednoznačně převládá vyjížďka za zaměstnáním mimo katastr obce, tj. převážně do Brna a do Slavkova - celkem 160 lidí.

Z uvedeného důvodu nelze předpokládat větší nárůst počtu trvalých obyvatel. Pokud se však v obci vytvoří soukromý podnikatelský výrobní sektor, lze počítat se stabilizací stávajícího stavu.

Vyznačené plošné rezervy pro výrobu by mohly pro obec znamenat nárůst pracovních příležitostí. Bez podnikatelských aktivit k nárůstu trvalých obyvatel nedojde. Určitou kladnou roli zde může sehrát kvalitní životní prostředí a rekreační charakter okolí Kobeřic.

Základní demografické údaje (1991)

složení obyvatelstva - muži	46 %
- ženy	54 %
v produktivním věku	47,5 %
v předproduktivním věku	19,4 %
v poproduktivním věku	33,1 %

Tendence posledních 20 let je nepříznivá, tj. snižování počtu pracujících obyvatel ve prospěch předproduktivních a poproduktivních, což souvisí s nedostatkem pracovních míst v obci.

OÚ Kobeřice požaduje navrhnout 700 - 1 000 obyvatel. Obec je řešena pro výhledový stav 700 trvalých obyvatel při průměrné obloženosti

3 obyvatel na 1 domek nebo byt, což znamená předpokládat nárůst o 174 obyvatel. Perspektivu pracovních příležitostí poskytuje nedaleký Slavkov (5 km od Kobeřic).

Někteří rekreanti - chalupáři se stanou trvalými obyvateli.

Bytový fond a obytná výstavba

Vývoj domovního a bytového fondu
(podle statistických údajů a sčítání lidu)

rok	počet obytných domů
1930	237
1950	254
1970	239
1992	183

rok	počet trvale obydl. bytů
1961	246
1970	239
1980	224
1992	187

V Kobeřicích je 183 trvale obydlených domů se 187 byty. 63 domků jsou rekreační chalupy. Popisných čísel je celkem 275. Bytové domy (tzv. bytovky) v obci nejsou. Stavebně technický stav objektů je rozmanitý - od novostaveb až po stav nevyhovující. Celkově převládá stav dobrý. Územní plán předpokládá zachování soukromých domů a statků ve stávajícím rozsahu, resp. způsob péče o starší bytový fond se ponechá na iniciativě vlastníků jednotlivých domků. Obec a stavební úřad si ponechá regulační pravomoci na základě schváleného územního plánu.

Kapacitní obytná výstavba - 31 domků - je navržena v pokračování ulic Újezd I. a Újezd II., což znamená větší rozšíření zastavěného území obce směrem k lesu a fotbalovému hřišti. Zde bylo rovněž na Újezdu II. navrženo 9 domů jako možnost výstavby v zahradách (výhled) a územní rezerva pro další 4 domy u retenční nádrže.

Menší ucelená lokalita pro 6 osob je navržena v severním výběžku ul. Beneška mezi domy č. 241 a 227. Dva domky jsou navrženy v proluce naproti obecnímu úřadu. Územní rezerva pro 3 domy je pod ulicí Kedléty. Dále je navržena výstavba ve stávajících zahradách v obci.

Navržená nová bytová výstavba počítá se soukromými obytnými nebo obytnými a provozními domy o velikosti parcel s plochou nad 800 m² a více.

Bude se jednat o obytnou zónu, tj. umožňující podnikání jen v rozsahu nenarušujícím obytné a životní prostředí.

Bytová výstavba je soukromou záležitostí, není veřejně prospěšnou stavbou a nelze kvůli ní vyvlastňovat. Návrh vychází ze stávajících parcelačních čar a vlastnických vztahů, tj. staviteli budou především vlastníci pozemků. Respektive záleží pouze na nich, zda budou či nebudou stavět.

Z tohoto důvodu je navržená obytná výstavba na výkresu č. 7 graficky vyznačena dvojitým způsobem:

a) navržená stavební místa, která se po vydání územního rozhodnutí stanou stavebními pozemky ve smyslu zákona č. 338/92 (obec by měla sledovat postupnou realizaci těchto víceméně soustředěných lokalit, které vyžadují vybudování komunikace nebo inženýrských sítí)

b) možnost stavby domu na stávající zahradě - výhled (záleží jen na vůli vlastníků, jak chtějí užívat svoje zahrady)

c) územní rezerva pro další rozvoj bydlení

Přehledné vyhodnocení navržených lokalit

a) lokalita Újezd I.	18 domů 1,642 ha
a) lokalita Újezd II.	13 domů 2,016 ha
a) lokalita nad Beneškou	6 domů 0,780 ha
a) naproti obec. úřadu	2 domy 0,165 ha
b) v zahradách Újezd II. (výhled)	9 domů 0,746 ha
b) v zahradách v obci (výhled)	10 domů 0,820 ha
c e l k e m navrženo	58 domů 6,169 ha
rezerva u nádrže	4 domy 0,464 ha
rezerva pod Keadléty	3 domy 0,274 ha

c e l k e m územní rezerva 7 domů
0,738 ha

Celkem lze v Kobeřicích postavit 58 domů a rezerva činí dalších 7 obytných domů. Dohromady to znamená teoretický nárůst o $65 \times 3 = 195$ trvalých obyvatel při předpokládané obloženosti 3 obyvatelé na 1 dům nebo byt.

Požadovaného nárůstu obyvatel lze teoreticky dosáhnout navrženou výstavbou nebo předpokladem, že část chalupářů bude v obci bydlet trvale.

Šířka domů v uliční frontě bude min. 12 nebo 15 m tak, aby byl umožněn příjezd do dvorů a domovní hospodářství. Bude respektována stávající parcelace a tradiční venkovský stavební typ domů (max. 2 podlaží). Za parcelami budou záhumenní cesty.

Občanská vybavenost

V Kobeřicích se v době zpracování ÚPD nachází následující občanské vybavení:

A - základní škola I. stupně dvoutrídni pro cca 40 dětí +. až 4. ročníku s tělocvičnou (2 učitelé)

- mateřská škola o 1 oddělení pro cca 30 dětí se stravovacím provozem pro 60 obědů (3 učitelky, 3 zaměstnanci)

- obecní knihovna - 35 m² už. plochy, 1600 svazků

B - Obecní úřad 46 m², 1 zaměstnanec a nocležna řidičů autobusů (20 m²)

C - sokolovna TJ s tělocvičnou 170 m², která slouží jako víceúčelový sál pro 150 - 220 lidí. V sokolovně se nachází pohostinství o velikosti 55 m² odbytové plochy (2 zaměstnanci, 36 míst)

D - prodejna smíšeného zboží Jednoty Vyškov o velikosti 40 m² prodejní plochy (2 zaměstnanci)

Dále tato zařízení:

E - prodejna potravin p. Janouška (25 m² prod. plochy)

F - požární zbrojnice (32 m² už. plochy, dvojgaráž)

G - památkově chráněný románský katolický kostel sv. Jiljí a obecní hřbitov (kapacita 300 hrobů)

H - modlitebna církve Československé husitské

CH - římskokatolický farní úřad

J - fotbalové hřiště TJ o ploše 4 900 m² se šatnami

Zdravotní zařízení a pošta v obci nejsou.

Stávající struktura, kapacita a umístění občanské vybavenosti je vcelku vyhovující a zůstává i v návrhu plánu zachována.

Nepočítá se s výstavbou maloobchodních zařízení a služeb z obecních prostředků. Tato iniciativa bude vítána ze stran místních soukromých podnikatelů nebo společností. Z obecních a sdružených prostředků se v návrhu počítá s následujícími akcemi pro občanské vybavení:

a) úprava návsi "Na Kopci" pro pořádání každoročních hodů a možnost provozu tržiště (stavba byla již zahájena)

b) vestavba občerstvení s veřej. záchodky do podkroví stávající sokolovny

c) výstavba víceúčelového objektu L u stávající točny autobusů poblíž vjezdu do farmy zemědělského družstva s touto náplní:

- 2 garáže autobusů
- 1 garáž sboru hasičů
- nocležna pro řidiče autobusů
- víceúčelová klubová místnost pro místní organizace

d) na "Valech" na parcele č. 1336/12 bude zřízeno školní hřiště

Oslavy osvobození

Letos uplyne 50. let od chvíle, kdy skončila zatím nejrozsáhlejší válka, která se přehnala nad Evropou. Bylo by škoda, v době, kdy lokální konflikty jsou aktuální hrozbou pro každého z nás, nepřipomenout si tuto událost. Bylo by zároveň v době, kdy hledáme cesty vzájemného porozumění, nešťastné a nežádoucí

vyvolávat ducha nacionalismu a vytloukat z této události ještě dnes politický kapitál. Válka je strašná, a jak nás poučují dějiny, nejsou to stále titíž, kteří je vyvolávají. Jsou však na obou stranách nevinné oběti, především matky a děti, které tímto krutým, a téměř vždycky nacionalistickým a politickým, aktem trpí. A tyto oběti jsou zpravidla vděčným "materiálem" pro ukázkou hrůznosti války, nezřídka zaměřeným k politické propagandě. Válka je nesmyslná, jako ostatně každá krutost, a je jedno, kdo ji vyvolá.

Proto budeme-li si připomínat výročí osvobození od nacistické okupace a konec války, nebudeme přitom myslet jenom na minulost, ale především na budoucnost. Budeme každý sám za sebe, ne jako sešněrované partajnické stádo, hledat svůj postoj k minulosti i budoucnosti. Buďme v této chvíli občany, jimž jsou cizí myšlenky umělého hledání a vyvolávání nepřátel, občany, kteří nezapomínají na přinesené oběti proto, aby si vážili míru a svobody.

Věříme, že nás v této myšlence občanského pojetí oslav této významné události podpoříte.

Vaše zastupitelstvo

Co je "Obecná škola"?

Na některých školách České republiky se od minulého školního roku ověřuje experimentálně výuka podle projektu "Obecná škola". Jeden z hlavních autorů, prof. Petr Pířha, obdržel mimo jiné i za něj Komenského medaili za významný přínos k rozvoji evropského a světového školství na konferenci UNESCO v Ženevě.

Doposud není vydán nový školský zákon, který by současnou situaci ve školství jasně řešil. Předpokládá se, že základní školy budou pracovat podle projektu "Obecná škola" (5 roků) a na něj navazujícího "Občanská škola" (4 roky). Základní vzdělání by tedy trvalo 9 let.

Oč by mělo jít hlavně v obecné škole? Odpověď je možné shrnout do dvou pojmů: o osobnost a vzdělanost. Škola má dětem

poskytnout rozvoj schopností, posilovat jejich sebevědomí, má je vést k postoji nazvanému jedním z autorů projektu "důvěřující otevřenost". V dnešní době, kdy se dělí stále častěji setkávají se zlobou, podlostí a krutostí, a kdy je třeba učit je nedůvěřivosti a opatrnosti, je právě proto taky nutné je přesvědčit o přítomnosti dobrých lidí. Jádrem vzdělanosti v obecné škole je postupné odhalování obrazu světa, do kterého žák patří. Tento obraz světa je charakterizován jako jednoduchý, celistvý a názorný.

Je na každém učiteli, jakými prostředky bude daných cílů dosahovat. Existují návrhy na t.zv. standardy, to znamená sumu vědomostí, které by si měli žáci z jednotlivých ročníků odnést, aby nedocházelo k potížím na př. při přechodu na jinou školu. Zatím se o jejich úrovni a potřebnosti stále diskutuje. Učební plán obecné školy se od současného 1. stupně ZŠ liší např. menším počtem hodin v 1. ročníku (18 místo 20), zavedením cizího jazyka od 4. ročníku, zavedením předmětu dramatická výchova, rozdělením dnešního učiva do 5. ročníků.

K současným diskusím o charakteru naší školy přispívá i známý dětský psycholog Zdeněk Matějček, který v knize "Co děti nejvíc potřebují" říká: "Škola není jen místem výuky, ale také místem společenského života dětí. Z tohoto hlediska se jako špatný jeví názor, že učení je ze všeho nejdůležitější a na nic jiného nemá mít dítě ani čas ani pomyslení."

Ministerstvo školství vydalo seznam schválených učebnic, podle nichž se na školách vyučuje. Tyto učebnice proplácení školské úřady. Kromě toho různá nakladatelství vydávají výborné učebnice, které na tomto seznamu nejsou a ty pak mohou příp. po dohodě s učitelem zakoupit rodiče. V současné době se učí podle různých učebnic jak na školách, které ověřují obecnou školu, tak tam, kde takzvaně učí postaru. Dá se říci, že prvky obecné školy zakořenily i na školách, které se k ověřování experimentu nepřihlásily.

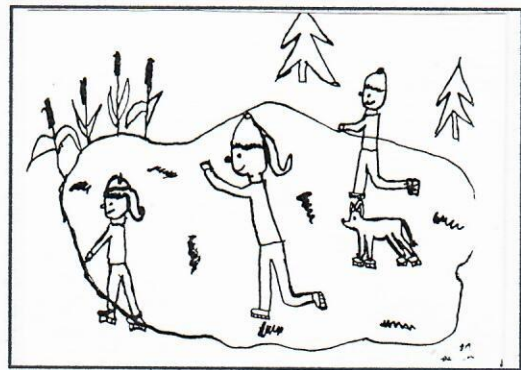
ZŠ Kobeřice se - tak jako drtivá většina základních škol v ČR - do ověřování experimentu nepřihlásila. Nepovažuji za nejdůležitější označování stylu vyučování jakýmikoliv nálepkami, i když si tím sama můžu u některých lidí vysloužit nálepkou brzdy pokroku. Na naší škole jsou vytvořeny dobré podmínky k tomu, aby se koberské děti mohly

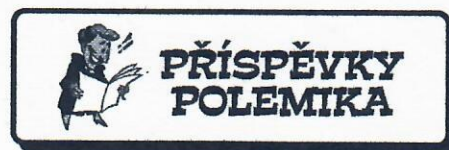
do 4. ročníku (po schválení nové vyhlášky o základní škole do 5. ročníku) vyučovat podle myšlenek "Obecné školy", to znamená učit se být dobrým sousedem, spolupracovníkem, spolehlivým partnerem a mít zájem dovídat se nové poznatky. Vyučující mají k dispozici množství odborné literatury i materiálních pomůcek.

Není mnoho malotřídních škol, které dětem umožňují výuku hry na hudební nástroj a cizích jazyků, jak je tomu v Kobeřicích. Touto cestou bych ráda poděkovala paní Hanačkové, která už několik let vede cvičení děvčat a paní učitelce Lelovicové, která se ochotně ujala kroužku německého jazyka. Obě věnují dětem svůj volný čas s vědomím, že finančního ocenění se jim nedostane.

Marie Koukalová

(Použito materiálů z Učit. novin a Učit. listů)

Ekumenismus - jednota v rozdílnosti aneb Slavnost ducha

Blíží se jaro, sluneční paprsky už zase začínají hřát. Je to příjemné po dlouhé zimě, kdy je mrazivo nebo sychravo tak, že člověka zebe až do kostí.

Ale stejně tak jako počasí může zamrazit až do morku kostí nenávistný pohled nebo zlá slova.

Dobré slovo, laskavý úsměv, přívětivý pozdrav prosvětíl celý den, a i když je zamrače-no, zdá se svět krásný.

Takový pocit, myslím, zažili mnozí účastníci ekumenické bohoslužby v neděli 26. února 1995.

Všichni lidé, bez rozdílu vyznání, věku, byli pozváni k této, dá se říci slavnosti, kde se ukazuje, jak máme k sobě, přes rozdílnost názorů, blízko.

Sešly se duchovní kapacity našich vesnic P. J Dobeš a Dr. J. Hargaš, byl pozván host z Vranova u Brna, P. František Holeček. A dostavili se občané nejen Koberžic, ale i sousedních obcí, Milešovic, Otnic, Nížkovic, Heršpic, zástupci ze Slavkova i Bučovic, lidé prostí i vzdělaní.

Svým slovem i přednesem, srozumitelným všem, zaujal P. Holeček, ale mnohem důležitější byl obsah jeho promluvy. Hovořil o církvích, o nutnosti pokání za vykonané zlo v celých dějinách lidstva, za prosbu za odpuštění. Seznámil přítomné s ekumenickými aktivitami papeže Jana Pavla II., který dokáže s láskou přijmout každého člověka a považuje ho za svého bratra.

Dotkl se v mnohém i problémů našich církví v Čechách, osobnosti Mistra Jana Husa. Seznámil s činností biskupské komise o bádání v otázkách o Mistru Janovi i o jednáních s představiteli Čs. církve husitské a Církve evangelické právě o tomto problému a konstatoval, že porozumění je možné dosáhnout.

Zmínil se také o problému, který v současné době pohnul církví evangelickou, a to sva-tořečením Jana Sarkandra. Uvedl nové skutečnosti v souvislosti s tragickou smrtí tohoto katolického kněze i o tom, že se s představiteli církve evangelické dohodli na tom, že vykonají smírnou bohoslužbu v Bystřici pod Hostýnem, kde v téže době byl katolickými kozáky brutálně umučen evangelický kněz. Svá slova ukončil přáním, aby duchovní a mravní hodnoty, které náš národ dokázaly vždy povznést, nabyly převahu nad materialismem a sobectvím.

Následovalo čtení z listu sv. apoštola Pavla a duchovní otec čs. církve husitské ve své krátké promluvě vysvětlil, co slova apoštola Pavla mají říci nám, dnešním lidem. Jeho slova byla jakoby pokračováním myšlenky vzájemných

snah o porozumění a jednotu tam, kde jí lze dosáhnout. Zástupci jednotlivých církví ve svých přímluvách prosili za všechno lidstvo, za mír, za pokoj duší a srdcí.

Celá taato sváteční atmosféra byla korunována zpěvem sboru Čs. církve husitské, mládeže s kytarami a konečně zpěvem celého společenství, který charakterizoval jednu nezvratnou věc - je jeden Pán.

Věřím, že všichni, kdo se této bohoslužby ve starobylém kostele sv. Jiljí zúčastnili, mi dají za pravdu, že odcházeli obohaceni něčím novým, co se dá těžko vyjádřit.

Když člověk načerpá z takovéto duchovní oblasti, jeho úmysly jsou čistější, jeho mravní hodnoty znovu zakusily, jak mají pevný základ. Má chuť se o toto krásno, které sám cítí, podělit s druhými, s těmi, kteří se nemohli zúčastnit, a tak přenáší svůj zážitek do života druhých, obohacuje jejich život.

A zde mohu svou úvahu ukončit. Skončit stejně jak jsem začala: projevené dobro dokáže zázraky. A vás všechny, kteří jste tuto příležitost nevyužili, si dovoluji pozvat na příští setkání. Přijďte zkusit, co dokáže vědomí hodnoty vlastního já.

Marie Jedličková

* * *

Jak je to s názvem Koberžice - Malé Rusko?

Názorů na toto téma je několik. Uvádí se např. chladnější podnebí oproti okolním obcím, shrnuté do výroku "Je tam zima jak v Rusku". Politicky podbarvené je tvrzení, že zde existovaly odbojné skupiny, dezertéři či podobní jako revolucionáři v Rusku, zlí jazykové dokonce tvrdí něco o zaostalosti obyvatel, odmítajících "novoty", jako v Rusku. To všechno jsou jenom dohady lidí. Existuje pouze jediná verze, která je reálná a má podklad v napoleonských válkách. Bitva tří císařů v roce 1805 se hluboce zapsala do života mnohých obcí v širém okolí a projevila se i v lidové kultuře. V mnoha vesnicích v blízkém okolí bitvy se boj přímo odehrával, mnohými prošla vojska i několikrát. Co to znamenalo si lze snadno představit. Vojáci, ať rakouští, ruští i vítězné francouzské vojsko, brali, kde se dalo, plenili, rozsévají

epidemii, znásilňovali. Nejvíce bylo postiženo právě bezbranné vesnické obyvatelstvo, které před nimi v hrůze prchalo a po návratu nacházelo zničené a vyrabované příbytky, mnohdy i vypálené. Není žádným tajemstvím, že našim krajem prošlo ruské vojsko, zvláště po porážce.

Tento nezapomenutelný zážitek dal vzniknout pověsti, kterou popsal koberský učitel Alois Procházka spolu s Františkem Kalouskem v knize "Pověsti, paměti a příhody z Bučovska, Slavkovska a Vaškovska", vydané ve Slavkově u Brna r. 1941.

Podle této pověsti se ještě na sklonku 18. století v Kobeřicích s obavami vypravovalo, že v nejbližší válce přijde "Rus" pomstít svou porážku u Slavkova a s tím i ztrátu hlavní ruské válečné pokladny, kterou na útěku musel zakopat v lese za Pindulkou. Při zakopávání je prý někdo viděl a peníze z pokladny vybral. Za trest postínají kopáci všechno obyvatelstvo na dvě hodiny cesty v okruhu Slavkova. Pro tuto obavu z Rusů se v okolí říká Kobeřicím "Rusko" nebo "Malé Rusko".

Jak se uvádí v knize Olgy Hrabalové "Na Bučovském poli", z níž jsou vybírány do tohoto časopisu lidové písničky, přezdívký mají i jiné obce, které však takový reálný podklad v napoleonské válce nemají. Mnohé jsou známé, jiné méně. Tak např. Nížkováci jsou půlpáni, Vážaňáci - beláci, Heršpičáci - berani, Rašováci - metlaři, Křižanováci - vápeňáci, Násedlováci - Sluváci atp.

Jiří Slabotinský

Pojištění pro venkov

Mezi 24 pojišťovnami, které působí na českém pojišťovacím trhu, je i Hasičská vzájemná pojišťovna. Obnovila svoji činnost koncem roku 1992. Její znovuzaložení je dílem dobrovolných hasičů a pojišťovna tak navázala na tradici, která se datuje od roku 1900, kdy byla poprvé založena. Ani tehdy, ani dnes však neslouží pouze hasičům. Nabízí pro všechny pojištění staveb, trvale obydlené i rekreační domácnosti proti požáru, výbuchu, vichřici, krupobití, povodni, odcizení a dalším rizikům. Pokud je pojištěna budova, vztahuje se toto pojištění i na plot, studnu a septik příslušející k pojištěné budově. Do pojištění je rovněž zahrnut i stavební materiál sloužící k údržbě pojištěných budov. Pojištění se dále vztahuje i na domácí zvířectvo, nacházející se v místě pojištění, mimo včelstev a exotických zvířat. Snad právě proto je pojištění u Hasičské vzájemné pojišťovny vhodné pro venkov. Velmi výhodné jsou i výše splátek pojistného.

Dále nabízí Hasičská vzájemná pojišťovna pojištění motorových vozidel včetně přepravovaných osob, úrazové pojištění, pojištění odpovědnosti za škody a životní i důchodové pojištění.

Činnost lidí a společnosti nikdy nebyla prosta rizik. Rozumnost člověka se odráží právě v tom, že se proti nim jistí. A když nenadále přijde oheň, povodeň a podobná událost, pomáhají hasiči. A co nemohou zachránit, to nahradí Hasičská vzájemná pojišťovna. Jedním z jejich cílů je vracet část zisku do vybavení a zlepšování úrovně hasičských sborů v obcích, a to má samozřejmě vliv na požární ochranu a bezpečnost občanů.

Zdeněk Ondráček

Príspevek do diskuse o pozdě doručovaných dopisech

Je pravda, že když vzdálenější pisatel píše do Kobeřic, strativ přesnou adresu - nedočká se odpovědi. Pracovník pošty v dobré víře dopíše číslo pošty samozřejmě do okresu Opava. Dopis přes patronátní Kobeřice přijde asi za 10-12 dní. A ještě týden trvá, než obejde stejná jména. A než náhodou potkám svého jmenovce.

Jak na to? Především hledat viníka. V seznamu pošt jsou jen jedny Kobeřice s poštou. Zákon schválnosti způsobil, že se nepočítalo s našimi Kobeřicemi. Nač také. Vždyť nemáme poštu. Stačilo, nebo stačí k poště Kobeřice připsat "u Opavy". To půjde i dodatečně oznámit! Byl by konec zmatkům.

Ty Kobeřice u Opavy kdysi patřily do Slezka, nebo jak se ta oblast jmenovala. Toto území měnilo několikrát majitele. Patřilo Rakousku, potom Německu (zabrané Sudety). Nevím, zdali také Polsku. Již si nepamatuji, jak o tom přednášel dřívější starosta při patronátní návštěvě u nás. Branci těchto Kobeřic musili bojovat na německé straně. V naší oblasti byly neznámé městečko.

Ještě jedna záludnost čeká na hledače našich Kobeřic. nepoštovní cestou. Potkám v Brně v restauraci cizího člověka. Mezi řečí zjistí, že jsem z horské vesnice. Třeba hodlá koupit dům, nebo husu na pečínku. Nebo třeba nějakou ovocnou odrůdu. I já mohu něco potřebovat nebo opravit.

Cizí známý se zapíše adresu. Pak si vezme jiné oblečení, sedne v sobotu do autáku a jede do Kobeřic. Teď běda, změní-li naše vesnice název na "u Brna". To bude hotová katastrofa. Ve Slavkově ho pošlou do okolí Brna. V Brně třeba do Opavy. Známary vypálí hodně benzínu a vrátí se s nepořízenou. Až mě příště potká, bude tasit kolt...

Vlastní vina se nezapočítává. Známe to. V nejhorším případě by to u stejných a sporných názvů vyřešilo nějaké evidenční číslo vesnice, nikoliv název pošty. I když je to neobvyklé. Nestačilo by: Kobeřice, okr. Vyškov, pošta 68356? Jednoduché i pro jiného hledače bez poštovního styku. "U Brna" - to bych nedoporučoval. Nebo jen KOBE. To by našli podle vzhledu. Japonsky = SAMA-JAMA .

S názvem Kobeřice je to ošemetné. Stačí trochu naškrábat název a mohou z toho být Koberovice s poštou 39459. Další záměna Kocbeře - PSČ 54464. Již by měla vyjít nová příručka PSČ v České republice. Dotaz na ministra.

Náhodou jsem zjistil, jak se hledá adresát v Japonsku. Žádný humor. Adresa přivede cizího (hlavně cizího) návštěvníka na jakoby vedení okresu, ten prošetří hosta, pošle ho do městské čtvrti. Tam ho znovu oťuknou, pošlou do ulice na nějaký úřad. Ten adresáta zavolá. Jeho dům zůstane nepoznán. Aby se zabránilo krádeži, nebo přepadu. Vyprávěl mi to očitý svědek, mykolog na vědeckém semináři v Japonsku. Číslo domu platilo jen pro číslo městské čtvrti.

Ani názvy ulic se mi nelíbí. Kedléty, to je pokroucený název. Beneška, to by musela být "Havelka". A Havelkovi bydlí v Chaloupkách. Benešovi v Dolní ulici. A dvoje Kedléty? To by nestálo za odtrhnutí od zbytku města.

Vrchní ulice je naspodu Kopce. Jak může být vrch pod kopcem?

Náměstí? Antické náměstí, neboli Efes - zříceniny.

Ještě zbývá název Pindula. To jsou dvě myslivny nesprávně zahrnované do střediska Bílý vlk. (Heršpice! A sakra, ubývá nám nějak katastru.)

Škoda, že ty kameny - zbytky komety spadly na Jupitera. Mohli jsme mít nové Kobeřice u Brna... Na rovině. Snad se to příště povede.

Končím s panem Werichem:

"Blbí vědí,
chytří nemají čas, na vzdělání,
jen vymýšlejí",

Jar. Večeřa

Pozn. redakce:

Ve prospěch místopisné úpravy názvu se vyslovilo 304 obyvatel starších 18. let, pouze 30 bylo vysloveně proti. Důvody byly různé: od názoru, ať se změní názor ostatních až po obavy, které však byly uměle rozšiřované, o nutnosti změny všech dokumentů. Jenom na okraj - kdo měnil dokumenty při přechodu pod Slavkov u Brna a kolik lidí ještě dnes vlastní občanský průkaz s názvem republiky Československé a ještě k tomu socialistické. A pokud jde

o příspěvek p. Večeři: je to jeho názor, a jak vidíte, otiskujeme i odlišná, v daném případě svérázná, stanoviska. Každý má na ně právo. Jenom nevíme, kdo je kdo v citovaném verši pana Wericha.

Co si myslí syn o svém otci

Desetiletý chlapec si myslí, že jeho otec ví mnoho.

V **patnácti** letech si myslí, že on sám ví skoro právě tolik co jeho otec.

Dvacetiletý muž je přesvědčen, že ví jednou tolik co jeho otec.

Ve **třiceti** letech má za to, že neškodí někdy se s otcem poradit.

Ve **čtyřiceti** poznává, že jeho otec přece jen ví víc než on sám.

V **padesáti** letech počíná otcovu radu vyhledávat, a konečně

v **šedesáti** letech, když jeho otec zatím zemřel, je přesvědčen, že jeho otec byl nejmoudřejším člověkem na světě.

(Velký slovanský kalendář na rok

1894)

Pohyb obyvatel v roce 1994

Narození:

Václav Hobza	čp. 27	7.2.
Radek Kachlír	228	16.2.
Michaela Cenková	159	23.6.
Adéla Hradilová	102	23.8.
Martin Novák	21	25.8.

Přihlášení:

František Merta	čp. 169
Světlana Mertová	169
Kateřina Mertová	169
Josef Kysela	85

Kamil Krahula	214
Jaromír Hloušek, ing.	219
Pavla Hloušková	219
Andrea Hloušková	219
Robert Karásek	24
Vlastimil Redl	255
Jana Redlová	255
Jan Redl	255
Jakub Redl	255
Vítězslav Čermák	100
Milada Horynová	100
Radek Jelínek	187
František Řezníček	184
Miloslav Machát, ing.	172
Jana Machátová	172
Jana Machátová	172
Edita Ondráčková, Mgr.	233
Anna Ondráčková	233
Pavel Ondráček	233

Úmrtí:

Ludmila Sedlaříková	čp. 208
+ 17.1.1994	48. let
Antonín Zouhar	čp. 24
+ 19.2.1994	71 let
Jan Hudec	čp. 4
+ 6.3.1994	77 let
Vlastimil Krahula	čp. 211
+ 5.10.1994	72 let
Anna Bartáková	čp. 5
19.12.1994	94 let

Odhlášení:

Milan Dobeš	čp. 219
Jana Dobešová	219
Jana Dobešová	219
Petra Dobešová	219
Milan Dobeš	219
Jozef Kasala, ing.	192
Jindra Kasalová, ing.	192
Eva Kasalová	192
Josef Novák	161
Ludmila Nováková	161
Jiří Macháč	273
Lenka Barotková	273
Olga Barotková	273
Alois Hradil	264
Žaneta Slováková	138
Libuše Poláková	172

Vítězslav Polách, ing.	172
Libuše Dostálová	172
Milada Horynová	100
Vlastimil Sedlařík	208

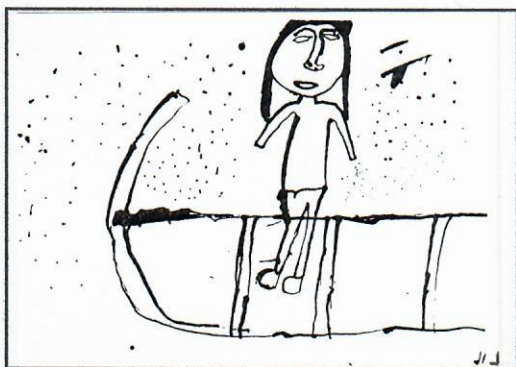
Sňatky:

Martin Urban - Jana Jeřábková 4.6.1994
Kobeřice 267 Kobeřice 76

Radek Jelínek - Lenka Elederová 30.7.1994
Slavkov u Brna Kobeřice 187

Jiří Slovák - Žaneta Dvořáková 10.9.1994
Telnice Kobeřice 138

Celkový počet obyvatel v r.1994: 526 osob

HJ Centrum buduje

I když projekty na celý areál nebyly dosud schváleny, nezahálí se tu. Ti, kteří pamatují původní objekty statku a ZD, by se mnohému podivili. Celý areál dvora, který estetikou příliš nevynikal, byl srovnán a zpevněn drtí. Z objektu nevyjíždějí vozy, které by znečišťovaly vozovku. Bývalá konírna je k nepoznání. Byla rozšířena a upravena na opravárenskou dílnu a skladové hospodářství. V měsíci březnu bude kolaudována.

Koncem února bylo vydáno stavební rozhodnutí na demolici přístřešku nesoucího nápis

ABBÉ FÁRIA. Jak je vidět, s demolicí se začalo téměř okamžitě. Na tomto místě bude stát dvoupodlažní budova, kde bude autosalon, prodejna automobilů a motocyklů a správa HJ Centra.

Demolice pokračuje i na původní staré zástavbě, kde budou další objekty sloužící provozu a opravárenské činnosti. Je toho mnoho, co bude nutné udělat, a co určitě prospěje i obci, neboť kromě pracovních příležitostí dojde určitě ke změně vzhledu okolí a prestiže obce.

O tom, že to s investicemi je myšleno vážně, svědčí nejen pokračující práce, ale i nevídané množství stavebního materiálu. A nakonec novinka - od března je majitel firmy DOATZ, pan Tomáš Hrdinka, občanem Kobeřic.

Sy

Firma STOSS

V listopadu loňského roku to byl právě rok, co naše firma zahájila svoji činnost. Tento rok byl rokem zavádění nových technologií pracovního procesu a dovybavení strojů nutných pro výrobu nábytku. Co se týče materiálů u nás používaných, tak vyrábíme z LTD ve 20 různých odstínech v kombinaci se dřevem, sklem a popř. čalounickými pracemi. Tudiž by se dalo říci, že naše firma nyní disponuje solidním zázemím, které je tolik nutné, abychom mohli plnit vaše případná přání v našem oboru, tj. nábytkářském.

A na závěr vás seznámím s našim sortimentem. Vyrábíme:

- kuchyňské linky
- obývací pokoje
- ložnice, válendy
- dětské pokoje
- kancelářský nábytek
- bytové doplňky aj.

Předem se těšíme na vaši návštěvu.

*Stanislav Sedlák
majitel firmy*

KULTURA

Kulturní komise zahajuje činnost

Pro rozvoj kultury, školství a tělovýchovy v obci byla při obecním úřadě zřízena kulturní komise jako poradní orgán obecního zastupitelstva. Je zde ochotno pracovat několik převážně mladých lidí, kteří mají určité představy o kulturních aktivitách a zájmech mládeže.

Veškerá kultura byla doposud soustředěna do několika málo akcí, na kterých se podílela především místní mateřská a základní škola. Jedinou velkou společenskou událostí obce jsou hody, určitým dílem přispívají místní myslivci tradičním společenským plesem a zahrádkáři ochutnáváním vín.

Kulturu však nevytváří pouze společenské zábavy. Pojem kultura je nutné chápat v širokém pojetí jako péči o kulturní dědictví, o životní styl, o vztahy mezi lidmi a o prostředí, ve kterém žijeme.

Chtěli bychom podnítit individuální aktivity občanů ve prospěch kulturního života, aby se rozvinula i "malá kultura" v činnosti různých klubů, spolků, sdružení nebo jiných skupin. Budeme podporovat a organizovat společenské akce, zájmovou činnost dětí a mládeže, sportovní aktivity a obnovení místních tradic. V kompetenci komise bude i péče o místní knihovnu a kroniku.

Přestože jsou ve finančním rozpočtu obce daleko důležitější položky pro její rozvoj, bude nutné počítat i s určitou investicí v této oblasti. Ta se v budoucnu jistě vyplatí, protože kultura napomáhá k vytváření dobrých vztahů mezi lidmi. V tomto směru bude snaha povzbuzovat i místní podnikatele k podpoře kultury a sportu nebo přímo dávat příležitost soukromému podnikání v této oblasti.

Věra Spáčilová

* * *

NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Konstruktivní rozhovor

Setkali se, jako vždycky, u piva:
"Tož co", děl ten výřečnější, "jak poslouchá
mamina?"

Mladší trochu upil piva a pak vzhlédl kose
- jeho druh se bez rozpaků prstem dloubal
v nose -
utřel pěnu na kartáči a pak moudře pravil:
"Kdyby zobák otevřela, tož bych ju snad
zabil!"

"A kdo by ti potom vařil?" děl dál praktik
starý.

"Taková se dycky nande, šak só kolem
mladý"
ušklíbl se jeho soused a odkryl svá ústa:
přes pysk šly tři hnědé zuby, jinak byla
pustá.

Starší taktně stočil oči k vedlejšímu stolu -
seděl tam pán unaveně a měl mokrou nohu.
Tak se vrátil raděj zpátky a přitáhl sklínku:
"Hergot, co sem vlastně leze, když nenosí
plínku!"

Zpoza dýmu fouskatý se taky fukal do čela:
"Já se divím, že s tem radnica nic nedělá.
sedijó tam na pr... a my abysme se dřeli!"
rázně zvedl druhé pivo a vypil je celý.
"Šaks tam mohl kandidovat" upil starší taky
"To sem mohl, kdybych měl čas a ty jejich
prachy.

Musím hledět na rodinu, né se hádat z
lidima.
Dyť se jejich hovadinám řechtá celá dědina."
"No já nevím, kdo se řechtá. Zatím vidím
tebe.

Podle mně to není špatný. Dyť se neco hébe"
tlumil starší oheň v očích vzbouřeného
mládí.

Ale to je jak když kočku proti srsti hladí:
"Co to kecáš" sekl zlostně a dorazil třetí.
"Už seš jako voni. Nemáš děcka a mně
všecko letí.

Auto máš, pěkné barák. Šak my všecko
víme.

Nebude dlóho trvat a s vama zatočíme!"

Čtvrté pivo zazdil prckem, mátožně se zvedl.

Hlavu měl však samou starost. Tak si zase
sedl.
Podíval se na kámoše, který raděj zmlknul.
Nic ho přitom nenapadlo, tak si jenom
krknul.
"Já už musím. Stará brble. Nežere nám
prase.
Tož se měj. A přindi zétra zase."

GS

* * *

Když předešlé nebude čtenáře bavit, sehnal
Jar. Večeřa zbytek humoru od Silvestra:

Potkali se dva, tmavší pleti: "Kam
jdeš, Jano?" "Jdu do obchodu, koupit
si novou košili." "Když tě nechytanou, kup
mně také jednu!"

*Ptá se sousedka sousedky: "Tak jaká byla
u vás nadílka?" "Bohatá. Dala jsem manže-
loui tisícovku, manžel ji dal babičce, ta ji
podstrčila dědečkovi. Děda zase mně. No a já
jsem ji vrátila paní, od které jsem si ji
vypůjčila."*

Nápis na hrobě vojenského koně: "Zde
leží Šemík, kůň, který kop dva plukovníky,
čtyři majory, pět kapitanů, dvacet
nižších důstojníků a jednu minu."

**Říká velitel vojákům ve válce:
"Nepřítel je před námi, za námi,
vlevo i vpravo. Tentokrát už nám
neuteče!"**

Ptal se velitel nováčka po absol-
vování tvrdého výcviku: "Čím jsi byl v
civilu?" "Člověkem."

**Lod' se potápěla. Námořník tahal pasažéry
do záchranného člunu. Za vlasy. Najednou se
objevila úplně holá hlava. Vztekle zavrčel:
"Teď není čas na vtipy, ukaž hlavu!"**

*Do vestibulu hotelu Astoria vstoupí muž a
praví recepčnímu: "Mohl byste mne zítra ráno
vzbudit v šest hodin?" "Samozřejmě, pane, jaké
číslo má váš pokoj?" "Jaký pokoj?" podivil se
muž. "Spím v parku na lavičce, hned za rohem!"*

"Doufal jsem," postesknul si novomanžel,
"že moje manželka bude vařit jako její
matka a ona zatím pije jako její otec."

"Kde vězíš, že tě není vůbec vidět?" "V
dluzích, kamaráde!"

**Matka dává příkaz celé své rodině: "Jsme
obézní a v rámci boja proti tučnotě dnes
nebudeme večeřet!" "Ale mami, raději nám
řekni pravdu. Otec zase prožral celou výpla-
tu!"**

*"Své ženě nikdy nelžu!" "Mne manželka
taky nepustí ke slovu."*

Starému honajzrovi právě táhlo na
slovku, když štípal v zahradě dříví. Šli
kolem známí a povídají: "Proč vám ne-
pomohou s tím ti vaši synové?" "Prosím
vás, co by mi mohli pomoci, takoví osm-
desátiletí dědkové!"

"Mami, hele, ten pán jí polévku vid-
ličkou..." kouká synek k sousednímu
stolu. "Bud' zticha." "Jé, mami, teď se
napil z vázy." "Prosím tě, mlč." "Mami,
a teď se chce zakousnout do pivního

táčku..." "Poslouchej, ať už je konečně klid, běž a vrať mu ty brýle."

"Mluvíci papoušky už bohužel nemáme," říká prodáváč zákazníkovi, "ale mohu vám nabídnout krásného datla." "K čemu mi by byl datel. Mluvit určitě neumí." "To sice ne, ale zná morseovku."

Chovatelka nese husu. Drzá sousedka jí povídá: "Kam jdete, vy dvě?" "Okolo třetí!" zní odpověď.

Nejblbější díru pravděpodobně vybagroval J.Š. z Boskovic. Když se v podvečer vracel s "Bělorusem" na podnik, uviděl před sebou silniční kontrolu, která kontrolovala vše, co jelo okolo. Jelikož měl řádně upito a nechtěl přijít o řidičák, zajel rychle na nejbližší pole a začal bagrovat. To bagrování trvalo 3 hodiny. Jenom co hlídka odjela, díru zahrnul a upaloval do podniku.

SLOVO NA ZÁVĚR

Vážení čtenáři!

Všechno má svůj začátek i konec. Každý se musí narodit, aby mohl zemřít. A to mezi tím je život. Náš život, který bychom měli vyplnit smysluplně, nejen prací, ale i radostí, legrací sami ze sebe. Usnadníme si tak mnohá, mnohá nedorozumění. Podívejme se do zrcadla. Je-li rovné, nelže. A křivé nás může jenom pobavit.

To se týká i našeho časopisu. Je u konce. Snažil se zachytit "něco mezi tím". Snad vám to pomohlo. Snad vás to inspirovalo nebo k něčemu vyprovokovalo. A to je dobře. Napište nám o tom.

Redakce

PŘEMŮJ MILÝ MARIJÁNKU

Přemůj milý marijanku, sela sem ti po záhon-ku.

Se-la sem ti zrána, ona zešla tráva.
Se-la sem ti z kapce pro koberský chlapce.

*Přemůj milý marijanku,
sela sem ti po záhonku.
Sela sem ti zrána,
ona zešla tráva.
Sela sem ti z kapce
pro koberský chlapce.*

KOBEŘICE

Zp. František Milis, 60 let. Zapsala Františka Kyselková v r. 1909. ÚSEF, A 380/11.

Jedinou přímou variantu, rovněž z hanácké oblasti, ale s odlišným nápěvem, zapsal Sušil (č. 796). Jiná verze je rozšířená ve Slezsku: po našich prvních dvou verších tu pokračuje — kdo tě sivat bude, až mě tu nebude. Začátek kobeřického nápěvu připomíná slováckou píseň Páslo děvče, páslo koně.

Vydává obec KOBEŘICE, redakce Obecní úřad Kobeřice PSČ 68356, tel. 05 94520.
Povoleno Okresním úřadem ve Vyškově pod registračním číslem OkÚ/VY/04/94

Text je doplněn obrázky žáků 1. třídy základní školy v Kobeřicích.

Zaslané příspěvky, pokud nejsou vyžádány, se nevracejí.
Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav.
Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí.